І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXII. Ч. 104. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 4-го ЧЕРВНЯ 1965 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, JUNE 4, 1965 No. 104. VOL. LXXII.

„ДЖЕМІНІ IV" З ПОВНИМ УСПІХОМ ВИПУЩЕНИЙ В ОРБІТУ

АМЕРИКАНСЬКИЙ КОСМІЧНИЙ КОРАБЕЛЬ З ДВОМА АСТРОНАВТАМИ З ПРЕЦИЗНІСТЮ ПОЧАВ НАЙСМІЛИВІШЕ ДОСІ НАМАГАННЯ ОПАНУВАТИ КОСМІЧНІ ПРОСТОРИ: 62 ОБЛІТИ ДОВКОЛА ЗЕМЛІ ВПРОДОВЖ ЧОТИРЬОХ ДНІВ ІЗ РІШАЛЬНИМИ МАНЕВРАМИ В ПІДГОТОВІ ДО ВИСАДКИ НА МІСЯЦЬ.

ОСТАННІ ВІСТІ

Четвер, 3-го червня 1965 року

В АМЕРИЦІ

ПАЛАТА РЕПРЕЗЕНТАНТІВ СХВАЛИЛА ЗМЕНШЕННЯ ПОДАТКІВ НА $4.8 БІЛЬЙОНА. Це зменшення податків є від так званих „люксусових" товарів: авт, біжутерії, ручних торбинок, холодильників та численних інших предметів, від яких платиться податок при купні цих товарів. Деякі податки є зовсім скасовані, інші є значно зменшені. І так податок від куплених авт є зменшений пересічно по $75 від воза. Продуценти обіцяють, що більша частина зменшеного податку вийде в користь покупців. Зменшення податків відбудеться ратами: від 1-го липня ц.р. зменшення винесе $1.7 більйона; від 1-го січня 1966 року буде зменшення на дальших $1.7 більйона, а кінцеве зменшення на $1.4 більйона відбудеться в дальших трьох роках 1967-1969.

ЗДА ВИГОТОВИЛИ ПЛЯН, ЯК НАЙКРАЩЕ МОЖНА ПОЛАГОДИТИ КРИЗУ В ДОМІНІКАНСЬКІЙ РЕСПУБЛІЦІ, де повинні відбутися нові вибори до двох-трьох місяців під наглядом Організації Американських Держав. Військово-цивільна хунта, що її очолює генерал Антоніо Імберт Баррерас, погодилася на цей американський плян. Але провідник повстанців полковник Франціско Каманьо Деньо заявив, що він не погоджується на цей американський плян, кажучи, що вперше має бути здійснена ціль, яку поставила революція, це значить, що мають мати владу прихильники колишнього президента Хуана Боша, і що лиш тоді можна говорити про вибір нового президента.

СЕНАТ СХВАЛИВ $3,320,000,000 НА БОРОТЬБУ ПРОТИ ВБОГОСТИ. Цю суму мають видати на різні публічні роботи в стейтах в Аппалачських горах впродовж найближчих п'ятьох років. За схвалення цієї суми був 71 сенатор, а проти тільки 12. Вислід голосування вважають за великий успіх президента Джансона. „За" голосували 54 демократи та 17 республіканців, а „проти" були 9 республіканців і три південні демократи. Це вже 33-ій закон, схвалений цього року Сенатом. Тепер цей закон має ще схвалити Палата Репрезентантів.

СЕКРЕТАР ПРАЦІ ВІРЦ БОЇТЬСЯ ЗАГАЛЬНОГО СТРАЙКУ МІЖНАРОДНОЇ СПІЛКИ МОРЯКІВ, яка може покинути працю 16-го червня, коли кінчається її контракт про працю. Голова цієї спілки Пол Голл заявив, що за можливий страйк відповідали б урядові агенції, які досі не відповіли на ті проблеми, які порушили деякі філії Міжнародної Спілки Моряків ще в січні 1964. Уряд посередництва не дав досі відповіді в цій справі. Секретар праці Віллард Вірц признав, що взаємини між урядовими агенціями не є такі, як повинні бути. Однією із проблем є те, якою великою має бути залога кораблів внаслідок того, що автоматизація праці дозволяє на зменшення числа моряків.

У СВІТІ

КОМУНІСТИЧНІ ПАРТИЗАНИ У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ ЗАМАНИЛИ в три засідки державне військо, завдавши йому важких втрат. В одній засідці з-посеред 300 вояків врятувались тільки 65. Комуністи здобули теж містечко Летганг, зруйнувавши всі тамошні державні будинки. Американське летунство втратило впродовж двох днів чотири машини, при чому два літаки були збиті над Північним В'єтнамом під час бомбардування радарних споруд. Згинуло 6 американських летунів.

СТЕПАН М. КІРЗАНОВ, ПЕРШИЙ СЕКРЕТАР АМБАСАДИ СССР У ВАШИНГТОНІ, ПРОГОЛОШЕНИЙ „ПЕРСОНА НОН ҐРАТА" за свою „діяльність, несумісну з дипломатичним станом". Американські чинники не уточнили докладніше своїх закидів і не скривають, що це відплатне викинення російського дипломата за безпідставне викинення культурного атташе американської амбасади в Москві Норріса Ґарнетта 11 травня ц. р.

НА КОНФЕРЕНЦІЇ ВІЙСЬКОВИХ МІНІСТРІВ 15-х ДЕРЖАВ НАТО У ПАРИЖІ РОБЕРТ МЕКНАМАРА ЗАЯВИВ, що ЗДА не відмовились від проєкту багатонаціональної атомової надводної фльотти ані теж не відкинули британського пляну спільної атомової потуги НАТО. Французький президент де Ґолль відкидає обидві пропозиції. Він є теж проти участи Західньої Німеччини в Комісії, яка має розглянути американський проєкт нової атомової стратегії НАТО, бо — мовляв — це „погіршить взаємини з СССР".

НА КОМІСІЇ РОЗЗБРОЄННЯ ОН ЗДА ПРЕД'ЯВИЛИ РЕЗОЛЮЦІЮ з 4-ох точок, які зводяться до того, щоб „якомога швидше" відновити Женевську конференцію роззброєння, зложену з 17-х держав. Комісія роззброєння ОН складається з усіх 114 членських держав і СССР використовує цей форум тільки для антиамериканських випадів та для демагогічної пропаганди про потребу негайного скасування всіх заморських військових баз та знищення всіх складів атомової зброї.

ІТАЛІЯ ВІДЗНАЧАЛА В СЕРЕДУ 2 ЧЕРВНЯ ц. р. 19-ті роковини переходу з монархічного до республіканського устрою. Хоч за республіки зроблено багато доброго — здвигнено Італію з воєнних руїн, збережено її від загрози комунізму, втримано в західньому оборонному фронті — проте водночас італійська громадська думка схвильована і збентежена цілою низкою великих грошових скандалів. Голова державної Комісії атомової енергії сидить у в'язниці за багатомільйонове зловживання фондами, так само генеральний директор Інституту здоров'я і 9 його співробітників оскаржені у зловживаннях, а в останніх тижнях вибухли скандали з зловживанням фондів на лікування сухітничих дітей та з пачкарством цигарок.

КОНҐОЛІЙСЬКІ ВОРОХОБНИКИ МАЛИ НЕДАВНО В СВОЇХ РУКАХ все ще коло 100 білих. Виявили це білі, яким пощастило втекти, коли конґолійське державне військо з відділом білих наємних вояків здобуло містечко Бута, що його ворохобники перетворили у свою укріплену „столицю". Однак ті самі втікачі оповіли про вирізання дикунами 55-ох білих. Зараз за Бутою знайдено тіла 10-ох убитих білих.

Кейп Кеннеді, Флорида. — Четвер, 3-го червня 1965-го року ввійде до історії, як один з тих днів, в яких сталися події, що мали рішальне значення для дальшого розвитку людства. В цьому дні, точно о год. 11:16 рано, з цієї ракетної бази випущено в орбіту з повним успіхом та великою прецизністю американський космічний корабель „Джеміні IV" із двома астронавтами: Едвардом Вайтом та Джеймсом МекДівіттом, які впродовж трьох днів мають зробити 62 обліти довкола Землі і при цьому виконати цілий ряд експериментів, що будуть рішальні для заплянованої ще в цьому десятиріччі висадки людини на Місяць. Випуск „Джеміні IV" відбувся на очах дослівно мільйонів людей, бо вже від години 7-ої ранку всі телевізійні стації в Америці, як також в багатьох інших країнах передавали та з докладністю реєстрували безпосередню підготову до випуску і сам випуск. Упродовж чотирьох днів увесь світ з найбільшим напруженням слідкуватиме за перебігом і вислідом цього історичного лету, що ставить Америку на перше місце в змаганнях до оволодіння космічних просторів. Передбачений початково на год. 10-ту випуск „Джеміні IV" відложено на понад годину, бо в останній хвилині виявилось ще якесь недомагання в електричній системі кабіни. У хвилині, як це число „Свободи" починало друкуватись, „Джеміні IV" був у своєму першому облеті Землі.

Астронавт Вайт плянує 12 мінут „ходити" по космосі понад ЗДА та фотографувати повітреплав „Джеміні 4" із віддалі кількох стіп в космосі. Небезпекою для нього будуть метеорити, які літають по космосі. Загрозою для нього може бути і його одежа, яка могла б, із яких-будь причин, не витримати того тиску, що там буде. Заступник адміністратора Космічної Агенції д-р Джордж Е. Мюллер гадає, що завжди є можливі якісь випадки, хоч кабіну та всі прилади докладно по кілька разів перевірювали. ЗДА бажають собі, щоб їхній астронавт „проходжувався" по космосі, але хочуть, щоб це відбулося з 100-відсотковою безпечністю для обидвох астронавтів. Ця прогулька по космосі відбувається в таких умовах, що людина без астронавтського одягу могла б жити тільки кілька секунд. Коли відкриється люк в кабіні, то температура в ній обнизиться з 65-ох ступнів Фаренгайта на багато нижче зера. Через отвір астронавт Вайт вилізе в космос і тоді він буде сателітом землі впродовж 12-ох мінут, літаючи понад землею зі швидкістю 17,500 миль на годину. Під час того ходу по космосі астронавт Вайт має зблизитися на кільканадцять стіп до другої частини ракети Титан II, яка кружлятиме також довкола Землі, і має її фотографувати. Очевидно, що астронавт Вайт прив'язаний буде до кабіни „Джеміні 4" за допомогою металевої линви та матиме зв'язок із киснем, щоб міг віддихати. В резерві матиме ще на грудях збірник кисню, з якого міг би користати на випадок потреби. Під час прогулянки по космосі астронавт Вайт буде над західнім узбережжям, стейтами Арізона, Ню Мексіко і Тексасом, а коли зблизиться до Джорджії, то він мусітиме вернутися до кабіни, бо кінчатиметься 12-мінутова подорож по космосі. Зачиниться люк кабіни, і мандрівник по космосі буде знов у сателіті-кабіні „Джеміні 4", яка кружляє довкола Землі, щоб вивчати шлях до Місяця.

Астронавти майори летунства 35-річний Джеймс МекДівітт і 34-річний Едвард Г. Вайт другий, — це старі приятелі з коледжу, де вони обидва кінчали студії. МекДівітт відбув 145 летів в Корейській війні і після неї продовжував навчання в коледжу, куди прибув докінчувати студії і теперішній астронавт Едвард Г. Вайт. Коледж закінчили обидва в 1959 році, здобувши наукові ступні в аеронавтичній інженерії В 1962 році вони обидва знов зустрілися у Гюзтоні в Тексасі, як члени нової дружини астронавтів, яка має продовжувати те, що започаткувала дружина астронавтів із проєкту Меркурій. Проєкт „Аполло" має перевести лет до Місяця, який повинен відбутися перед 1970-им роком. Лет обидвох астронавтів має тривати 97 годин і 50 мінут. Повітроплав „Джеміні 4", 19 стіп довжини, в діяметрі становить 7.5 стопи. Ракета Титан-II має дві частини, 90 стіп довжини, діяметер 10 стіп, тягар, що викидатиме в повітря, виносить 530 000 фунтів. Ціль цього лету по космосі така: 1) Визначити вплив довгого перебування в районі невагомости на здоров'я та на ті всі приладдя й інструменти, які є в кабіні; 2) Відбути зустріч із ракетою, яка кружлятиме в недалекій віддалі від кабіни „Джеміні 4". Астронавт Вейт старатиметься, по можності, навіть діткнутися цієї ракети. Під час лету до Місяця астронавти мусітимуть пересідати до іншої кабіни, з якою мають осісти на Місяці; 3) Астронавти мають перевести інші досліди, потрібні до лету на Місяць. Астронавти мають зробити подорож по космосі коло 1 650 000 миль довжини, яка має тривати 4 дні, під час яких кабіна „Джеміні 4" зробить 62 кружляння довкола Землі. Астронавти будуть одіті в убрання, що коштує по 26 000 долярів, і яке складається з 22-ох різних верстов. Ця одежа має хоронити астронавта в космосі. Вони мають приземлитися в понеділок 7-го червня вранці на Атлантійському океані коло Бермудських островів. В різних місцях на Пацифіку й Атлантику стоять кораблі, які магли б іти з допомогою на випадок потреби.

Астронавти Едвард Вайт (зліва) і Джеймс МекДівітт у своїй космічній кабіні „Джеміні IV" перед випуском в орбіту на 62 облети Землі, що триватиме чотири дні.

Чотири республіканські конґресмени розглядатимуть в Парижі відносини в НАТО й загострення взаємин ЗДА й Франції

Вашингтон. — На конференції республіканських сенаторів з початком цього тижня рішено вислати до Парижу групу 4 видатних конґресменів, завданням яких буде розглянути у Парижі дисонанси, існуючі всередині Північно-атлянтійського Союзу (НАТО) і причини погіршення відносин між Америкою та Францією. Ті конґресмени будуть старатися розмовляти однаково з керівними державними чинниками у Франції та головної кватири НАТО, як також інформуватись в інших авторитетних осіб. Цими конґресменами є Пол Фіндлі з Іллиной, Гастінґс Кейт з Мессачузетс, Росс Ейдер з Індіяни та Дж. Мартін з Алабами. Голова згаданої конференції, республіканський конґресмен Мелвін Лейрд з Винскансіну, як теж голова республіканської меншости в Палаті репрезентантів Джералд Форд, обороняли й підтримували постанову перевести на власну руку обслідування такої важливої справи, як відносини в західньому оборонному бльокові та між ЗДА і їх французьким союзником. Зате лідер республіканської меншости в Сенаті, Еверест Дірксен, критикував ввесь той задум, стоючи на принциповому становищі, що закордонну політику веде Президент з допомогою Державного Департаменту та що ділом Конґресу є дебатувати над закордонно-політичними проблемами з нагоди зголошуваних до Конґресу законопроєктів, а не вести ніяких самостійних закордонно-політичних актів.

В Ню Йорку вшанують діячів УНС

Ню Йорк. — Святочна Вечірка з гостиною для пошанування союзових діячів Ню Йорку і околиці відбудеться тут у найближчу п'ятницю, 4-го червня 1965 р. в домівці Товариства „Дністер", 361 ВідділуУНСоюзу, при 119 Авеню „А", між 7 і 8 вулицями. На вечірці будуть вручені пам'яткові ювілейні відзнаки УНСоюзу, видані з нагоди 70-річчя УНСоюзу для виїмково заслужених діячів, які допомогли видатно збільшити Союз в минулому ювілейному році. Срібні медалі одержуть три, а бронзові 14 діячів. Між відзначеними будуть д-р Василь Палідвор, Василь Никифорук, Іван Сидор, Василь Цюпа, Василь Мандзій інсп. Іван Василишин, адв. Іван Флис, Петро Кучма, д-р Василь Вишиваний, д-р Петро Саноцький, Марія Демидчук, Марія Душник, д-р Іван Сєрант, д-р Роман Голіят, Андронік Копистянський та члени екзекутиви, гол. предсідник Йосиф Лисогір і гол. секретар Ярослав Падох. У вечірці візьмуть участь відзначені та їх родини й члени урядів їх Відділів, а також представники і члени місцевих і довколишних Відділів та представники інших місцевих організацій Ню Йорку. Атракційною актуальністю вечірки буде обговорення плянів нюйоркської округи у зв'язку з Конвенцією УНСоюзу, яка відбудеться наступного року в Шикаґо. На вечірку запрошені також діячі сусідніх союзових округ. Початок о год. 7 вечора.

Відділ УНС у Вунсакет відзначає своє 55-ліття

Вунсакет, Р. Ай. — Місцевий 206-ий Відділ Українського Народного Союзу відзначить у найближчу неділю, 6-го червня, 55-річчя свого існування та своєї праці для добра своїх членів і громади. З цієї нагоди в обидвох місцевих українських церквах, католицькій і православній, будуть, після Святої Літургії, відправлені молебні, а опісля, о год. 1-ій пополудні, відбудеться ювілейний бенкет в залях клюбу Барі при 226 Сейнт Луїс евеню. В бенкеті заповіли свою участь сенатор Пелл, конґресмен Сейнт Джермен — мати якого, як відомо українка, — репрезентанти міста і багатьох місцевих організацій. Ювілейну промову виголосить головний предсідник УНСоюзу Йосип Лисогір, а майстром церемонії буде замешкалий у цьому місті гол. контролер УНСоюзу Іван Кокольський.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ

АБСОЛЬВЕНТИ УГА І УТГІ ВИДАЮТЬ СВІЙ „БЮЛЕТЕНЬ" В ЗДА

Товариство кол. абсольвентів Української Господарської Академії в Под'єбрадах (УГА) і Українського Технічно-Господарського Інституту (УТГІ) в Реґенсбурзі-Мюнхені видають в Ню Йорку свій „Бюлетень". У числі того Бюлетеню за травень 1965 маємо передову статтю проти нищення бібліотек в УССР, „Новітній вандалізм", повідомлення від Управи Товариства, від Ректорату УТГІ в Мюнхені та багату хроніку. Цінною рубрикою є список книжок і взагалі наукових публікацій, що їх збирає Кураторія пам'яток УГА й УТГІ. Бажаючі збагатити ту збірку можуть висилати свої книжкові пожертви на адресу: Mr. P. Dubriwny, 19 Reynold Ave, Whippany, N. J. 07981.

АБСОЛЬВЕНТИ УГА И УТГІ ПЛЯНУЮТЬ З'ЇЗД НА ЖОВТЕНЬ Ц. Р. В НЮ ЙОРКУ

2-го квітня ц. р. відбулось в Ню Йорку засідання Управи Товариства колишніх абсольвентів Української Господарської Академії і Українського Технічно-Господарського Інституту, в якому взяли участь інженери: П. Шох, З. Івасишин, Є. Івашків, Я. Валабан, Г. Гнатченко, І. Шабельський, М. Ільків, О. Козловський і П. Дубрівний. Рішено перевести в жовтні ц. р. товариську зустріч для вшанування 20-ліття відновлення авдиторного навчання в УТГІ. Для переведення цієї справи обрано Діловий Комітет з інженером І. Шабельським, як головою і п'ятьма іншими членами. З'їзд передбачено на два дні у Ню Йорку.

ДОПОВІДЬ Д-РА В. ТРЕМБІЦЬКОГО

Історично-Філософічна Секція НТШ влаштовує чергову Наукову Конференцію в суботу, 5 червня 1965 р. в годині 6-тій вечером, в залі Українського Інституту Америки, 2 Схід 79 вулиця в Ню Йорку. Конференцію відкриє д-р І. Новосівський, а доповідь виголосить д-р В. Трембіцький на тему „Дипломатичні зносини Української Держави (1917-1922) з Кавказькими республіками". Конференція призначена для ширшого загалу громадянства.

ЧЕТВЕРО УКРАЇНЦІВ ЗАКІНЧИЛИ МУЗИЧНИЙ КОЛЕДЖ ДЖУЛЬЯРД.

Ню Йорк. — В п'ятницю 28 травня, четверо студентів українського роду закінчили найбільш відому високу музичну школу в Америці, „Джульярд" в Ню Йорку. І так, Тамара Вожаківська (танок) одержала диплом; Ірина Кондра (фортепіян) одержала звання „Вечелор оф Сайнс" а Марта Чапельська й Роман Рудницький (піяністи) — звання „Мастер оф Сайнс". Це вперше в історії цієї відомої музичної школи, що одночасно закінчило її таке розмірно високе число українських студентів і вперше ще надалі шестеро українців залишились там студіювати: Марія Цісик, Віра Симко, Галя Німчук, Христя Петрівська, Юрій Вожаківський і Доріян Рудницький.

НА НАШІЙ, НЕ СВОЇЙ ЗЕМЛІ

(Що пишуть комуністичні газети в Україні)

ВИПРОБУВАННЯ РУБЛЕМ

На копальні Великомостівська" (Львівщина) випробовують нову систему праці Все поставлено в залежність від виконання і перевиконання видобутку вугілля. „Рабочая Газета" з 20 травня так і пише: „випробування рублем", тобто карбованцем.

Уже є й наслідки: продуктивність праці одного робітника у видобутку вугілля за першу чверть цього року 54 тонни, а в березні — 60.1 тонни.

ВСЕ В ДВОХ КІМНАТАХ

Бердянське — це курортне місто над Озівським морем. Який воно має вигляд, розповідає кореспондент В. Писарьов у часописі „Рабочая Газета" з 20 травня. Перше знайомство з містом — враження від автобусної станції. На брудному, розтовченому колесами, майдані гурма людей. Один за одним сюди прибувають автобуси і таксівки із Запоріжжя, Харкова, Дніпропетровська, Києва, з далеких міст і сіл. Дві маленькі кімнати, похмурі й непривітні, — тут і каси, і почекальня, і їдальня . . .

ЗЕРНО — В РІЧКУ

„Молодь України" друкує документальну повість Валентина Чудного „Проба гарту". Ось невеличкий уривок з цієї повісти — розмова чотирьох партійних верховод у годині, коли совєтські війська залишають Миколаїв:

„— Треба негайно знищити зерно. Скільки в тебе його, Андрію Іллічу? — спитав Ладичук.

— Двадцять п'ять тисяч тонн, — відповів Трубенчук.

— Факт, не встигнемо вивезти. Що ти пропонуєш?

— Єдиний вихід — спустити в ріку.

БЕЗВОДНА ВУЛИЦЯ

У місті Дніпропетровському (селище Н. — Клочко) уже п'ять років немає водопроводу. „Перець" (ч. 8) глузливо пише, що мешканці порушили питання про перейменування їхньої вулиці: замість Амурської на Каракумську — за назвою азійської пустелі Кара Куми.

ПОВІТРЯНІ ВОРОТА КИЄВА

Повітряними воротами Києва називають нове летовище, побудоване у Борисполі. Аґенція РАТАУ пише: „Недалеко від столиці України, при шосе Київ-Харків, виріс будинок-птах. Гарний здалеку, він ще більше вражає на близькій відстані. Це новий Бориспільський аеровокзал, споруджений з бетону, скла, алюмінію і пластики".

ВІДПОЧИВАТИ — ЗАСЬ!

Протягом дня працюємо напружено, ніхто не назве нас ледарями чи дармоїдами, — пишуть 19 травня у „Молоді України" П. Мельник та В. Маланчук, учні професійно-технічної школи села Михайлівки, Барського району, на Вінниччині. — А ось коли йдеться про відпочинок . . . Керівники колгоспу не дозволяють піти навіть на концерт.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник — Ukrainian Daily
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N. J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

Москва і Президент Джансон

Під час виборів 1964 року совєтська пропаґанда прославляла на всі лади демократичного кандидата Линдона Б. Джансона, як виразника розсудливої і поміркованої американської політики, протиставляючи його кандидатові „біснуватих" чи пак „реакції", сенаторові Голдвотерові. Вибір Джансона на президента був прийнятий і в Москві і в інших „народнодемократичних" країнах з неприхованим задоволенням, як „вияв перемоги здорового глузду американського народу над фашистськими тенденціями" в ЗДА і т. ін.

Минуло ледве півроку з часу останніх виборів у ЗДА і ставлення комуністичних чинників та комуністичної пропаґанди до президента Джансона змінилося до самих основ. Вистачило одної промови президента Л. Б. Джансона з приводу 20-их роковин перемоги над гітлерівською Німеччиною, виголошеної 7 травня, в якій він заявив, що треба приспішити ліквідацію залізної завіси і славного „Муру Ганьби" в Берліні і що завдання американців не лише спиняти комуністичну агресію у В'єтнамі, але й обороняти свободу всієї Західньої гемісфери, — як комуністична пропаґанда зробила в нього „Гітлерового наслідника", „тоталітариста" і „расистського диктатора, що з допомогою атомової бомби хоче завоювати світ". В офіційній енунціяції совєтського уряду, публікованій ТАСС'ом 21 травня, президентові Джансонові ставиться у вину, що він веде політику „на відродження в Західній Німеччині мілітаризму і реваншизму", що, „підхоплюючи вимоги західньонімецьких реваншистів", він сприяє „авантюристичним плянам проти Німецької Демократичної Республіки" і на „витіснення соціялізму", тобто комунізму, з Европи. Автори цієї енунціяції не завагалися навіть твердити, що виступ президента Джансона був пройнятий „духом колоніялізму, гноблення народів, прагнення панувати над світом".

Найпоказовіше в цій совєтській кампанії проти президента Джансона те, що її ведуть представники найбільш обскурантного в історії світу тоталітаризму — червоної Москви. Цеж вона веде політику, пройняту духом колоніялізму, гноблення народів, прагнення панувати над світом.

Страх людей, що не знають

Існують дві головні причини, чому люди обурюються з приводу бомбардування американцями Північного В'єтнаму та взагалі участь Америки у південнов'єтнамській війні: острах, що це приведе до „другої Кореї" чи навіть до „великої війни" і явні або приховані симпатії до комуністів. Однак, „рожевих" лібералів — здебільша з-посеред інтелектуалів — дуже мало, бо відомо в цілому світі, що американський нарід в усіх своїх верствах — антикомуністичний: могутнє, зорганізоване американське робітництво — це бастіон проти комунізму, те саме Церкви, увесь торговельний і промисловий світ, американські політичні партії. Отож головним поштовхом до невдоволення є страх перед війною „у невідповідному часі й на невідповідному місці".

Але ось — цікава річ: найголосніші критики, поминаючи тих, які керуються злобою, не виявляють належного знання фактів, потрібних для висновків у такій справі, як питання війни-миру. Для цього треба знання тих усіх чинників, що вирішують перемогу чи прогру. Більшу частину критиків лякає погляд на мапу: близькість „велетня" Китаю і далека віддаль американського континенту. Але ось читаємо таку фахову думку, що в очах необізнаних людей звучить, як єресь: „Коли б прийшло до практичних проблем ведення війни, то ЗДА були б насправді ближче до В'єтнаму, як Китай". Чому? Бо від Китаю веде — через Гімалайські гори, хоч і не такі високі, як в Непалі й Індії — до Північного В'єтнаму тільки один битий шлях і одна одноколійна залізниця. Знищити їх дуже легко, і тоді китайці були б здані на воєнний транспорт — роверами, візочками та спиною . . .

Таких і подібних фахових ревеляцій багато у 8-сторінковому інтерв'ю журналу „Юс Нюз енд Ворлд Ріпорт" з 7-го червня ц. р. із Германом Каном, автором книжок про оборонну стратегію, дорадником державної Комісії Атомової Енергії та Департаменту Оборони, який є тепер директором Гадсон-Інституту, що спеціялізується в проблемах крайової безпеки на тлі міжнародних конфліктів. У цьому інтерв'ю під заголовком „Чи перед нами більші війни?" говориться в надзвичайно оптимістичному тоні про дальший розвиток подій у В'єтнамі і вказується на велетенські небезпеки, які загрожують Москві й Пейпінґові у випадку, коли б вони таки, знехтувавши своїм інтересом, активно встряли у війну у В'єтнамі. Кан стверджує повну нісенітницю можливости, що „700 мільйонів китайців заллють В'єтнам". Зате він доказує, що 10-20 американських дивізій можуть легко виперти й розбити китайців та зайняти ввесь В'єтнам і що ЗДА можуть легко знівечити ввесь промисл Китаю.

К. Крупський

ЧЕРВОНИЙ МІРАЖ ЗАВУАЛЬОВУЄ ПРАВДУ

Під таким заголовком на початку травня ц. р. в кількох передових американських щоденниках („Лос Енджелес Таймс", „Вашинґтон Пост", „Сервіс Нюз" і „Денвер Пост") надруковано статтю відомого англійського історика Арнольда Тойнбі, яку він написав для „Лондон Обсервер".

У цій статті Тойнбі в історичному аспекті обговорює американську закордонну політику. Варто і українському читачеві бодай у стислому викладі запізнатися з думками цього відомого історика, дармащо його погляди на актуальну політику дивоглядні і для нас неприйнятливі.

В останніх 20 роках, — пише Тойнбі, — американський уряд і нарід в обличчі комуністичного походу на оволодіння світом поставили собі завдання врятувати його від цієї загрози. Вдячний за це вільний світ ентузіястично піддержує Америку супроти комунізму, який на ділі не є виразником волі навіть народів комуністичних країн, що дивляться на Америку з надією на визволення. Американці вірять, що в цій боротьбі вони мають по своїй стороні все людство, і тому їх дивують всі ті протиамериканські демонстрації в Азії, Африці та Південній Америці.

Ситуація нагадує Середньовіччя, коли християнська Церква боролася з єретиками, а Римська Імперія — з християнською Церквою. В обидвох випадках противника утотожнювали з нелюдськими силами зла.

Фактом є, що офіційною ціллю комунізму є перетворення людства. Комунізм перебрав цю ціль від свого родича — християнства. Також правдою є, що комунізм так, як і колись християнство та іслям, пошириться не тільки проповідуванням, але часом і насильством. У 20-му сторіччі християнської ери християнство не зблизилося до своєї мети — навернення всього людства. Однак, уже 2-ге сторіччя комуністичної ери показує, що комунізм має куди менше, як християнство, іслям і буддизм, виглядів здобути все людство.

Що більше, комунізм ніколи не був головною ідеологією якогось уряду, який прийняв комуністичну віру. Серед тих комуністичних провідників, які від 1917 р. прийшли до влади, лише Троцький ставив добро комунізму понад національний інтерес. Сталін, хоч і неросіянин, ставив інтерес Росії на перше місце, і щодо цього був він типовим комуністичним провідником не тільки для СССР, але — для Китаю, Юґославії та східньоевропейських сателітів.

На ділі ідеологією урядів комуністичних країн є та сама ідеологія, що переважає в американському уряді і народі — націоналізм. І взагалі нині скрізь по світі переважає не комуністична чи яка інша ідеологія, а — націоналізм. Націоналізм незахідніх народів підкопується під націоналізм західніх народів. Революція більшости людства проти панівної західньої меншости, а не оборона свободи проти комунізму провідної країни — ЗДА, є головним чинником у світі. Американський нарід ще не усвідомив цієї дійсности. Комуністичний міраж ще закриває її від очей американців.

Чи є Америка св. Юрієм, що поборює дракона, чи Голіятом, що воює з Давидом? Це дуже важливе питання, бо св. Юрій переміг, а Голіят упав у боротьбі.

Тому, що в двох останніх заявах президента Джансона звучить безсумнівна щирість і справжнє бажання миру, на думку Тойнбі, Америка є св. Юрієм, однак вона може стати Голіятом, як бачать її червоні в'єтнамці, китайці і росіяни. Президент говорить голосом Черчилла з 1940 р., однак для народів, які терплять західню зверхність, його голос звучить як голос кайзера чи Гітлера. Коли б старовинний грек почув від свого провідника: „Нема людської сили, яка викинула б нас з В'єтнаму", то затремтів би зі страху, що ці слова можуть викликати заздрість богів, одначе демонстрація переважаючої мілітарної сили Америки не дивує англійця, який пережив обидві світові війни, а особливо роки 1940-41.

Двічі протягом людського життя німецька мілітарна потуга видавалась непоборною, і кожного разу Німеччина була розтрощена. Голіят піддався Давидові. Це було в минувшині, але якщо б нині, — пише Тойнбі, — я був в'єтнамським повстанцем, я пам'ятав би 1940 рік і продовжував спротив потужним силам ЗДА.

Американський образ агресивного всесвітнього комунізму є міражем, — дійсність багато грізніша. Америка проти самовизначення більшости людства, проти його повної незалежности від західньої зверхности, яку та більшість терпить понад 200 років.

Західньоевропейські країни, за вийнятком Портуґалії, — пише Тойнбі, — самі зреклися колоній. Вихід західніх европейців з колоній завершив де Голль, давши Альжирові незалежність. Америка, не усвідомлюючи того, що робить, стала спадкоємцем колоніялізму, зайнявши залишену французами позицію у В'єтнамі. Тим самим вона перебрала на себе в Азії ролю диктатора, що наказує азійцям і трактує їх як „своїх", а це азійців найбільше обурює.

Єдиною базою для співіснування незахідньої більшости людства із західньою меншістю, — заявляє Тойнбі, — є абсолютна рівність. Тому всі західні країни, включно з могутньою Америкою та кволою Портуґалією, мусять цю засаду прийняти. І чим скоріше це зроблять, тим меншу ціну заплатять. Якщо Америка крізь міраж комунізму зможе пізнати правдиві факти, то це змусить її зробити „агонічну переоцінку" її теперішньої нереальної політики, — закінчує свої міркування Тойнбі.

Мільйони американців, які читали цю статтю, могли прийти до висновку, що англійський автор заздрить потузі Америки, другі могли осудити його в пацифізмі, треті в атеїзмі і т. д. Інакше подумає той, хто хоч поверховно обізнаний з науковими працями Тойнбі, зокрема з 10-томовою „Студією історії", що є синтезою історії багатьох народів і їх культур та цивілізацій.

Ми передали для суто інформаційних цілей статтю Арнольда Тойнбі. Можна на ній легко перевірити правду, як людина вартісна й видатна у своїй науковій професії може помилятися, коли забирає слово в політиці, керуючись своїми персональними лівими симпатіями. Твердити, що Америка є проти самовизначення більшости людства, що вона є спадкоємцем колоніялізму, та що повинна мерщій забиратися геть з азійського суходолу — це буквальне повторювання комуністичної пропаґанди, — що знову таки заперечує твердження на початку статті, що вільний світ піддержує Америку, як лідера у протикомуністичній боротьбі . . .

Л. Р.

КЛЯСА 1965

Зближається кінець навчального року, і випускники різних шкіл думають про те, як би найкраще використати вакаційний час: на відпочинок або на працю. Випускники академічних шкіл мають інші турботи. Вони думають про початок своєї життьової кар'єри і вже тепер шукають праці в тому фахові, до якого підготовлялися в коледжах та університетах.

Вже кілька років українці Департаментів Виховання та Праці закликають американську молодь вступати до академічних шкіл або принаймні фахових середніх навчальних закладів, бо змеханізована промислова доба вимагає чисельних фахівців у різних ділянках економіки.

Статистика виявляє, що американська молодь щораз густіше заповнює коледжі та університети, бажаючи здобути якнайвищу фахову освіту, щоб зайняти певне становище в громадянстві.

У 1940-му році 186,500 студентів здобули ступінь бакаляврa. Ступні маґістра і доктора того самого року осягнуло 30,020 випускників. За десять років ці числа більше як подвоїлися: в 1950 році бакаляврів було 432,058, а маґістрів і докторів — 64,503.

Економічна рецесія наприкінці 1950-их років спричинилась до того, що в 1960 році число нових бакаляврів становило лише 392,440, але й того року число нових маґістрів і докторів збільшилося і становило 84,264.

Впродовж останніх п'ятьох років видно знов велике збільшення числа випускників академічних шкіл. В цьому, 1965 році передбачають, що ступінь бакаляврa осягнуть 525,000 студентів, а титул маґістра і доктора з різних наукових ділянок — 126,300. Самих докторантів має бути цього року коло 15,300!

Оця велика армія нових фахівців не має найменшої причини боятися, чи знайде собі належні місця в американській економіці, яка вже протягом 52 місяців безперебійно зростає. Праці є доволі, і то краще оплачуваної, як в минулих роках.

Співробітник „Ню Йорк Таймсу" у справах освіти, Фред Гечінґер, перевівши з представниками урядів праці опитування в різних академічних школах, ствердив, що цього року молоді інженери мають початкові платні по $7,400 річно, фізики й хеміі — по $7,000, книговоди — $6,400; адміністратори бизнесів — $6,300 і вчителі по $4,800.

Адміністратори коледжів, у яких навчається більшість неґритянських студентів, заявляють, що цього року їхні випускники одержують платні, однакові з платнями молодих білих фахівців.

Представник Норт Каролайна коледжу в Дюрґемі заявив кореспондентові „Ню Йорк Таймсу": „В 1965-му році найбільше число студентів дістало працю, і то з кращою платнею, як в усіх попередніх роках".

Адміністратор Гемптонського Інституту у Вірджінії Роберт Лязір заявив, що шість років тому лише 6 великих корпорацій присилали своїх представників у справі затруднення випускників, а цього року було їх 150.

Уряди праці стверджують, що цьогорічні випускники академічних шкіл дбають не лише про те, щоб дістати постійну працю, як це було в давніших роках, — вони шукають такої постійної праці, яка ґарантувала б їм щораз більший досвід на початку їхньої життьової кар'єри, що пізніше дасть корисніші умови праці.

Теперішні випускники виявляють більше зрозуміння для такої діяльности, яка дає безпосередню користь громаді, наприклад, в Корпусах Праці або в аґенціях, що поборюють убогість в цій країні.

Теперішня фахова молодь живе в роках, в яких невпинно зростає економіка, а число безробітних не є завеликим у відношенні до числа затруднених, і тому вона з певністю дивиться у майбутнє.

ЗАЛЕЖИТЬ БАГАТО

Сергій Плачинда, описуючи колгосп ім. Тараса Шевченка на Кіровоградщині („Літературна Україна" з 18 травня) каже: „. . .Від того, як зараз ляже зерно і як прудко повертатимуться в степу хлопці в сірих фуфайках, залежить багато — і настрій городян, і міць в руках сталевара, і добрий гумор наших дипломатів" . . .

ПОТВОРИ З ВИШКІРЕНИМИ ЗУБАМИ

На Первомайській фабриці пластикових виробів (Одещина) виробляють чоловічі гребінці, якими не можна розчесати волосся. Недавно фабрика випустила 13.900 гребінців, і всі — суцільний брак. Гумористичний журнал „Перець" (квітень) називає ці гребінці — „потворами з вишкіреними зубами".

Гуцульська жар-птиця з підрізаними крилами

У гуцульської жар - птиці бліді пера, звужується розмах крил, зменшується політ. Чому? Є в Косові, Івано-Франківської области, школа прикладного мистецтва, нібито покликана готувати кадри українських народних майстрів. Але ця кузня кадрів ледве животіє, — пише Р. Федорів у „Молоді України" з 19 травня. — Школу нераз передавали з одної інституції до іншої, і всі вони не були для неї добрими батьками, а радше — вітчимами. Ніхто з них не турбується ні про гуртожиток для учнів, ні про будову нового приміщення.

Навіть більше, — вчорашні учні - випускники з Косова, через несприятливі обставини, змушені працювати викладачами ручної праці в школах; деякі взагалі змінили фахи; лише окремим пощастило вступити до інститутів.

Як видно, режимники не вельми то зацікавлені плекати народне гуцульське мистецтво. Дехто взагалі вважає, що гуцульське прикладне мистецтво віджило свій вік, що воно — музейне. Мовляв, різьбарі, кераміки, килимарі — архаїчні, у них нібито немає пошуків. А чи це так? Ні. Коли б цехи фабрики „Гуцульщина", — каже Р. Федорів, — були укомплектовані вихованцями Косівської школи, людьми освіченими, знаючими прикладне мистецтво і сучасні вимоги до нього, то таких нарікань і докорів напевно не було б.

Відомо, що пошуки і знахідки можливі лише в праці. А працювати, наприклад, молодим керамікам, виявляється, ніде: в Косові є лише один невеличкий керамічний цех фабрики мистецьких виробів. Подібний цех існував у іншому центрі гуцульської кераміки — в містечку Кути. Недавно його зліквудували.

Одного разу Р. Федорів бачив у помешканні викладача косівської школи ескіз крісла. Поруччя легкі, гнуті, закінчуються мідяним окуттям, ніжки також до половини „вбрані" в біле мережане залізо, спинки і сидіння із штучної шкіри милують око яскравістю барв. Але це лише проєкт, а точніше — мрія. Чому? Автор каже: це тому, що на Гуцульщині відмирає давнє мистецтво обробки металу і шкіри. Ще півстоліття тому в селах навколо Косова та Верховини начислялося понад півсотні майстрів - мосяжників, їхні вироби діставали високу оцінку на багатьох міжнародних виставах. Тепер лишилися одиниці. Мине ще десятиріччя і їхнє мистецтво відійде в забуття . . .

Так совєтські режимники в Україні підрізують крила гуцульській жар - птиці — народному прикладному мистецтву.

П. Панасенко

ВАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, а нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

Молодь мусить вчитися

Українське життя на еміґрації активне. Інколи годі збагнути поґінну силу, що нею користується українська людина в своєму творчому гоні. Мабуть, почуття відповідальности є тут рішальним мотивом. І хоч назверх виглядало б усе по пляну, бачимо, що наші досягнення завдячуємо в основному поодиноким громадянам. І ці досягнення не є вислідом загального плянування.

Молодь частково згуртована в молодечих організаціях, але більшість іде самотужки. Немає центральної чи льокальної установи, яка знала б, скільки нашої молоді навчається і як унапрямлювати їхні студії. Час від часу чуємо заклик до молоді, щоб вступала на теологічні студії, бо виявляється брак священства, а з тим побоювання, що наші пишні церковні будівлі не матимуть священослужителів. Тільки в церковній ділянці, залежно від індивідуальности рішаючого, бачимо плянування й орієнтацію на майбутнє.

А от усі інші ділянки в повному безладі. Місто з населенням, скажімо, Львова, з сотнями адвокатів і тисячами українського населення не має ні одного українського адвоката, лікаря, вчителя, науковця, фабрики, підприємства. А якщо такі і є, то в невистачальній кількості. Тому українці втрачають респект у інших і вмовляють у себе, що вирішування українського прапора, зустрічі з представниками міста чи щорічні святкування роблять нас гідними партнерами в наших громадах.

Питання української освіченої людини широке, безспірно першочергове, і кожний сам догляне дійсний стан і наші можливості та конечності. Зрештою немає зрілих людей, які уважають освіту за малопотрібну, тим більше у нашому столітті з його вимогами до людини високого знання і спеціялізації. І все таки тільки п'ять відсотків української молоді завершує вищу освіту. Тільки часточка батьків, товариств, організацій має вплив на дітей і зуміла переконати їх в доцільності освіти. Хіба нема засобів? Чи навчання недоступне? Хіба дискримінація? Чи наша молодь інтелектуально недорозвинена?

На кожне з поставлених питань заперечлива відповідь. Бо хто стимулює освіту? Яка центральна установа і який її бюджет для такої роботи? Багата українська преса — а скільки статтей появляється у травні, червні про освіту? Котрі письменники, журналісттти згадали молодь? Яка наукова установа заторкнула питання освіти? Котра з молодечих організацій має вироблений плян і засоби, щоб впливати на своїх членів і стимулюватти навчання? Хто з місцевих професіоналістів і освічених людей є зразком для тих, які не знають собі ціни?

Добре робить УНСоюз, який призначає стипендії на навчання. Українське Лікарське Товариство також плянує створення Стипендійного Фонду. Це наскрізь корисне діло. Але не є воно виявом загального плянування. Кожний знає, що навіть найубогіші можуть студіювати власним коштом. Натомість немає фондів, людей, товариств, які переконували б батьків, що освіта їхніх дітей — конечність. Врешті, брак засобів і охочих переконати молодь, що кожний доляр, інвестований в освіту, є ідеальною інвестицією, яка повертається деколи й перед завершенням студій у сотнях відсотків. Гроші, вкладені в студії, кращі за банкові конта, доми, авта.

Центри українського життя мусять включитися і опрацювати плян збереження молоді і стимулювання вищої освіти не в формі доривочної акції, але в формі кожнорічного плянування з обліком нашого потенціялу, втрат, занедбань і успіхів.

Відділ УККА в Джерзі Сіті

Д-р Мирон Л. Зарицький

УКРАЇНСЬКЕ ЛІКАРСЬКЕ ТОВАРИСТВО ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

(Звіт з діяльности голови УЛТПА за час від 24 червня 1963 р. до 29 травня 1965 р.)

(2)

УЛТПА нараховує 605 членів, що вплатили вклад к и включно з 1964 роком або були звільнені від цього обов'язку. Прийнято нових 24 члени, хоч це число повинно було б бути багато вище, бо засновано два нові Відділи, які разом повинні були б дати принаймні 60 членів. За цієї каденції членство збільшилося не числом нових Відділів, а особами, які поодиноко вступили до товариства. 22 лютого 1964 р. створено Відділ у Вінніпеґу на провінції Манітоба. Його заложення попередила велика переписка. Аж поїздка голови ГУ на зустріч з медичним персоналом у Вінніпеґу довела до створення цього Відділу. На цій зустрічі було понад 60 лікарів, лікарів-дентистів і фармацевтів. Другий Відділ у Саскатуні на провінції Саскачеван засновано 20 липня 1964 р. Спроба заложити Відділ на Західню Америку з осідком у Каліфорнії не мала успіху, бо колеґа, який думав тим зайнятися, замовк і не відповідає на листи. Ці обидва Відділи в Канаді ще в стані організації, і зв'язки з ним дуже слабкі. Маємо надію, що вони таки наберуть сили і їх діяльність розвинеться.

Можемо ствердити, що ще донедавна недіяльні Відділи поволі починають оживати і розвиватися. Студентська Медична Громада, яку протягом трьох років очолює управа в тому самому складі, не проявляла великої діяльности. Спроби скликати сходини Медичної Громади не вдалися, але все ж таки вдалося придбати до неї кількох членів. Тому, що важко було зібрати всіх студентів медичних шкіл, ГУ звернулась до Управ Відділів з обіжником, щоб студентів реєстрували по Відділах та повідомляли про успіхи реєстрації Централю. Докладніший звіт у цій справі подає організаційний референт д-р Володимир Гук. Мушу зазначити, що ідея залучування в члени студентів медичних шкіл через Відділи до деякої міри вдалася і її треба рекомендувати наступній Управі.

Фінансові справи УЛТПА є в доброму стані. Останній З'їзд делеґатів не ухвалив бюджету на час нашої каденції. У цьому перешкодили дискусії , а опісля поспіх із закінченням Зборів. Отже, ГУ працювала без ухвали бюджету, ощадно і багато видатків покрили самі члени ГУ, за що їм треба подякувати. Загальний касовий оборот подано в звіті фінансового референта.

За покращання фінансового стану товариства треба в першу чергу подякувати фінансовому референтові, д-рові Юрієві Кушніреві, який дуже пильно й совісно виконував своє завдання, утримуючи тісний контакт із скарбниками Відділів та поодинокими членами. Для провадження модерного книговодства він мав фахового помічника. Ближчі дані про касу товариства подасть при своєму звіті скарбник.

Допомоговий Фонд стоїть на тривких основах. Усі складки членів на цей фонд в цілості переливається на конто, і з днем 3 травня 1965 р. він нараховував $9.251.91. Допомоговий Фонд стоїть під управою Комісії Допомогового Фонду.

Діловодство, зокрема листування, записування протоколів і інші справи ведено фаховими людьми згідно з модерними вимогами. На всі листи відписувано швидко і до кожного листа залучувано копію відповіді, а другу копію відкладано до осібної книги листів. Про всі актуальні справи товариства членів ГУ, головного редактора „Лікарського Вісника", Управи Відділів і проводи всіх комісій інформовано докладно і своєчасно. Відповідалося на всі листи. Для скорішого і справнішого функціонування адміністрації закуплено українську писальну машинку, яка знаходиться в секретаря. Докладно про діловодство інформуватиме ще секретар, д-р Олег М. Волянський.

Співпраця з відділами була наладнана добре. Головна Управа старалася утримувати якнайтісніший зв'язок із Управами Відділів чи з поодинокими членами нашої організації. Контакт піддержувано під час виїздів у терен Відділів, в особистих зустрічах під час літніх вакацій чи при інших нагодах, як ювілеях, товариських зустрічах та забавових імпрезах, які використовувано для поглиблення зв'язку. Телефонічні розмови, обіжники, й листування були стандартним засобом контакту.

Ділова Конференція за нашої каденції була скликана під час П'ятого Наукового З'їзду, яка також відіграла ролю контакту між Централею і Відділами. Цим разом на Конференції були тільки колишні голови УЛТПА і всі голови Відділів або їх представники. Прислухуючись до речевої, спокійної виміни думок, учасники Ділової Конференції зрозуміли її доцільність і потребу.

Найбільше користи принесли виїзди членів Головної Управи на місця осідку Відділів з нагоди їхнього заснування, загальних зборів, ширших сходин, ювілеїв та інших імпрез. Оці виїзди дозволяли Головній Управі запізнатися з місцевими обставинами та методами праці, актуальними проблемами Відділів і познайомити Відділи з діяльністю та завданнями Головної Управи.

Всі Відділи зустрічали представників Головної Управи із задоволенням, із зрозумінням, по-товариськи і з щирою українською гостинністю. Як радо вітають Відділи представників ГУ може послужити факт, що один з них запропонував половину коштів подорожі, аби тільки голова УЛТПА прибув на Загальні Збори Відділу. З цього бачимо, що такі виїзди є дуже вказаними, а навіть і конечними.

За останні два роки члени ГУ відбули 28 виїздів, відвідавши 13 Відділів, бо два Відділи не дали спроможности на зустріч. Майже всі зустрічі переводив голова ГУ, бо йому особисто заявлено по Відділах, що бажають бачити у себе перш за все голову. Тому голова ГУ старався відвідати хоч раз на каденцію кожний Відділ. Часами такі поїздки переводило більше число членів Головної Управи, а часами інші члени ГУ в разі якоїсь перешкоди заступали голову на місцях. Поїздки в товаристві кількох членів Головної Управи відбувалися тільки до ближче положених Відділів.

5-ий Науковий З'їзд українських лікарів Америки, його скликання і переведення спочивало в руках Метрополітального Відділу в Ню Йорку разом з Головною Управою. Вложено багато праці в його організацію. З'їзд відбувся в днях 19-20 червня 1964 року в Ню Йорку. Дорадником і модератором Наукових Сесій був проф. д-р Юрій Трухлий, за що складаю йому подяку.

5-ий Науковий З'їзд вирішено було перший раз відбути в Ню Йорку. Взято було під увагу, що це Метрополія Світу, а Світова Виставка мала одночасно додатково притягнути людей.

УВАГА! УВАГА!

В днях 12 і 13 червня 1965 р.
в Клівленд, Огайо
— відбудеться —
ФУТБОЛЬНИЙ ТУРНІР ЮНАКІВ
ЗА ПЕРШЕНСТВО УСЦАК-у
в якому візьмуть участь
ЮНАЦЬКІ ДРУЖИНИ СТ „ЧОРН. СІЧ"

Автобус, в якому є ще вільні місця, виїжджає від домівки „Чорн. Січі" в п'ятницю, 11 червня, о год. 11:00 веч. точно. Охочих їхати до Клівленду, проситься зголошуватись в домівці кожного вечора (243-9271) та зложити готівкою суму $20.00 на покриття коштів подорожі в обидві сторони.

УПРАВА СТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ"

Заплачено: Михайло Матіяш — Іншуренс

УСТ „Чорноморська Січ" та Відд. 214 УНСоюзу
при „Чорноморській Січі"
запрошують Громадянство на
ВЕСНЯНИЙ ПІКНІК
який відбудеться
на ПЛОЩІ УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ
у Whippany, N.J., Rt. 10 & Jefferson Road
в неділю, 6-го червня 1965 р.
Початок: год. 1-ша по пол.
Оркестра „ВЕСЕЛКА" Вступ $1.50
МУЗИКА, ЗАБАВА, СМАЧНІ ПЕРЕКУСКИ

Український Музичний Інститут в Америці
ШКОЛА в ПАСЕЙКУ, Н. Дж.
при співучасті
ШКОЛИ в НЮАРКУ, Н. Дж.
РІЧНИЙ ВИСТУП УЧНІВ
в суботу, 5-го червня 1965 р.
о год. 3-ій по пол. в залі YWCA
при 114 Prospect Street в Пасейку
Виступають учні кляс:
Т. БОГДАНСЬКОЇ, Д. КАРАНОВИЧ, Р. ТЕМНИЦЬКОЇ, В. ЦІСЙКА, О. ЧИПАК
Вступ вільний!

15-ліття хору „Трембіта" в Нюарку, Н. Дж.

5 червня відбудеться в Нюарку (заля Vailsburg High School, Icy Street) Музично-Літературний Вечір, що його влаштовує місцевий хор „Трембіта" з нагоди 15-ліття свого існування.

Може декому видаватись, що при гарній погоді не дуже в пору влаштовувати такі імпрези. Кожного тягне до природи. Хочу сказати декілька слів тим, що люблять мистецтво, а особливо пісню. Природа природою, але задля цього концерту таки варто пожертвувати трохи вільного часу і відвідати його.

Якось так зложилося, що дотеперішній, дуже заслужений для хору диригент, професор Будний ізза важливих особистих перешкод мусів відійти. Хор опинився в скрутному становищі. Знайти доброго диригента не легка справа. Але таки вдалося це зробити завдяки невсипущим заходам голови хору, проф. Михайла Цяпки. Коли б не його ініціятива і не його любов до мистецтва, хор у саме 15-річчя свого існування був би, може залишився без відповідного керівника.

Але проф. Цяпка приєднав для свого співочого товариства диригента, що кращого годі собі уявити. Маестро Ігор Соневицький! Думаю, що про того мистця не треба багато говорити. Його музичні кваліфікації говорять самі за себе. Він має на всі руки праці, але не зважаючи на це, таки погодився вести хор „Трембіту". Чому? Важко сказати. Може, особиста прихильність до професора Цяпки, а, може, голосовий матеріял хору. Вже під час першої проби д-р Соневицький сказав: „З вашого хору можна зробити справжню перлину! Але мусить бути жертвенна співпраця нас усіх". І почались проби. Жадної нотки маестро не пропустить, поки вона не зазвучить так, як цього вимагає його знання — фахівця, його ніжна, мистецька душа.

І поставив маестро програму для концерту. Програму гарну, відповідну для характеру свята. І дав в цій програмі одну новинку: „Думу-пісню" Гайворонського, якої в хоровому виконанні ще не було в тутешній метрополії.

І, власне, на цю новинку хочу звернути увагу тих, що люблять музику та пісню. Це справді чудова річ! Направду варто її почути! І варто задля тієї однієї новинки прийти на концерт.

Будуть у програмі цього вечора, крім хорових продукцій, ще й інші точки. Виступатимуть пані: Дарія Гординська-Каранович, Тамара Лихолай та панове: Г. Вольц, Іван Керницький (Ікер), Ю. Вожаківський, ну і голова хору, проф. Цяпка.

Я. Г.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Марта Чапельська здобула титул магістра

Марта Чапельська

Марта Чапельська, донька інж. Андрія Чапельського та Євгенії з Куриловичів Чапельської закінчила Джульярд Скул оф Мюзік в Ню Йорку, одержуючи вищий научний ступінь магістра наук.

Вона є першою бувшою ученицею Українського Музичного Інституту в Ню Йорку, яка здобула титул магістра.

Свій успіх в осягненні вище зазначеної цілі завдячує Марта своїй матері — піяністці, яка має вже своє належне місце в історії нашого музичного мистецького світу, і в якої вона училася на протязі вісьмох років, бувши ученицею УМІ в Ню Йорку. Крім того побирала науку в слідуючих піяністів: проф. Олега Музиченка, Яна Горбатій, Джеймса Фріскіна, та останньо, під якого проводом вона здавала послідній іспит, був всесвітньої слави піяніст Мечислав Мюнц. Побіч замилування до музики Марта виказала велике зацікавлення до мов і володіє плинно крім української та англійської мови ще німецькою, французькою та італійською.

Оцінюючи її знання мов, школа Джульярд поручила їй опрацьовування музичних статтей у відомій Енциклопедія Амерікана.

Марта є теж знана на терені Ню Йорку і інших міст як педагог, солістка і акомпаніяторка, виступаючи на міській радієвій стації W.N.YC „Янг Амеріка Плийс", самостійних концертах та різних українських імпрезах.

Як педагог належить від 1964 р. до Американської Музичної Ліги „Ди Нешенел Гілд оф Піяно Тічерс", в якій здають іспити її учні, що вона їх одержує через заряд школи Джульярд.

Як студентка, належала до Пласту і була членом Студ. Укр. Громади при Колюмбійському університеті та при школі Джуліярд. Належить до 457 Відділу Українського Народного Союзу.

Молодій адептці мистецтва бажаємо, багато успіхів в її професійній праці та тішимося її осягами, які вона здобула своєю наполегливою працею та пильністю.

Іван Недільський

Короткі вісті

● В мин. суботу 29 травня минуло 25 років від відвороту англійського експедиційного корпусу з Франції з Дюнкірки почерез Канал ля Манш до Англії. В евакуаційній операції взяло участь 765 кораблів. Вона відбулась впродовж 5-х днів, коли то перевезено під градом німецьких гарматніх стріл і летунських бомб 338.226 осіб. Крім цього евакуйовано з Франції 27.936 англійців. Експедиц. корпус нараховував 224.000 вояків. Німці представляли відворот брітійців з Дюнкірку як їх велику тичина перемога Британії, але Черчил перестеріг своїх земляків поразку, насправді це була такків, що „евакуаціями і відворотами не виграється війни".

● Єгипетська преса твердить, що єгипетський уряд дістав в свої руки тайні оперативні пляни британського штабу щодо поведення Британії у випадку війни на Середньому Сході. За тими плянами має бути заатакований Єгипет. Ці пляни вкрав і продав іракській амбасаді в Лондоні сержант Персі Аллан, що його в минулому тижні засудили в Лондоні за шпигунство на 10 років в'язниці.

✝

З великим жалем повідомляємо Українську Громаду,
що в середу, 2-го червня 1965-го року відійшов у Вічність
Проф. ВОЛОДИМИР ЧУБАТИЙ
наш довголітній і незабутній Голова, видатний і провідний діяч.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
Український Конґресовий Комітет Америки Відділ у Бриджпорті, Конн.

✝

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що в середу, дня 2-го червня 1965 року, прийнявши Найсвятіші Тайни упокоївся в Бозі наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО і БРАТ

ВОЛОДИМИР ЧУБАТИЙ

народжений в Сопівцях, пов. Броди, Галичина.
Бувший кооператор і працівник Т-ва „Просвіта" в Бродах і Городенці, а в Америці довголітній голова Відділу Українського Конґресового Комітету Америки і активний член всіх місцевих Товариств.

ПАНАХИДИ будуть відправлені в четвер і п'ятницю, 3-го і 4-го червня ц. р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Charles Pistey, 255 Barnum Avenue, Bridgeport, Conn.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 5-го червня 1965 р. о год. 8:30 ранку з похоронного заведення до української католицької церкви св. Покрови Преч. Діви при 169 Grant Street, Bridgeport, Conn. а відтак на цвинтар St. John Cemetery, Stratford, Conn.

Важким горем прибиті:
МИРОСЛАВА — дружина
ЛЮБОМИР і ЯРЕМА — сини
ОЛЬГА ВОВК — сестра
інж. АНАТОЛЬ ВОВК — сестрінок
з дружиною УЛЯНОЮ і дітьми — ЛІДОЮ і ХРИСТИНОЮ
Близча і дальша Рідня в Краю і Америці

✝

ВІДДІЛ ОУА „САМОПОМІЧ", УЧИТЕЛЬСЬКИЙ ЗБІР І БАТЬКІВСЬКИЙ КОМІТЕТ ШКОЛИ УКРАЇНОЗНАВСТВА Т-ВА „САМОПОМІЧ" в НЮ ЙОРКУ

ділиться з Українським Громадянством сумною вісткою, що учителька цієї Школи

сл. п.
АЛЕКСАНДРА РАБІЙ

відійшла дня 31-го травня 1965 року у Вічність.
ПОХОРОН відбудеться 4-го червня 1965 року з церкви св. Юра на цвинтар Gate of Heaven в Mt. Pleasant, N. Y.

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

✝

Принесла пошта з України сумну вістку з якою ділимось з Рідними, Приятелями і Знайомими, що заснув вже на віки наш Найдорожчий БАТЬКО

бл. п.
о. НИКОЛАЙ РУДЕНСЬКИЙ

довголітній парох Старого Гвіздця, а потім Раковця над Дністром дня 26-го квітня 1965 р. на 91-му році життя.

ДІТИ з ВНУКАМИ і ПРАВНУКАМИ
в Україні та Північній Америці

В ПЕРШУ РІЧНИЦЮ
невіджалуваної смерти нашого Незабутнього ЧОЛОВІКА, БАТЬКА і ДІДА
бл. п.
проф. МИХАЙЛА КОЛОДІЯ
буде відслужена
ПАНАХИДА І ПОСВЯЧЕННЯ ПАМ'ЯТНИКА
в суботу, 12-го червня 1965 р.
о год. 1-ій по полудні
на місці Його Вічного Спочинку
на Українському Православному Цвинтарі
в САВТ БАВНД ВРУКУ, Ню Джерзі.
Запрошуємо Близьких і Знайомих

ДРУЖИНА, ДІТИ і ВНУКИ

Український Спортовий Клюб
12 St. Marks Pl., New York, N.Y. 10003
ПОВІДОМЛЕННЯ
Рада Директорів Українського Спортового Клюбу в Ню Йорку
повідомляє, що
Річні Загальні Збори УСК-у
— відбудуться —
дня 12-го червня 1965 р.
в Домівці УСК-у, при 12 St. Marks Pl., N. Y. C.
Початок: год. 7-ма веч.
ПРОГРАМА:
1. Відкриття зборів. 2. Вибір Президії і Комісій. 3. Відчитання протоколу із попередніх Загальних Зборів. 4. Звіти: а) Ради Директорів, б) Управи, в) Товариського Суду, г) Контрольної Комісії. 5. Дискусія над звітами. 6. Прийняття й одобрення звітів. 7. Доповнюючий вибір 15-ти членів Ради Директорів, Контрольної Комісії і Товариського Суду. 8. Вибір голови Ради Директорів. 9. Різне. 10. Закриття.
Прохається всіх членів прибути на Загальні Збори.
Коли б в означеному часі не явилося на Загальні Збори відповідне, призначене статутом, число членів, тоді Загальні Збори почнуться о 1 годину пізніше без огляду на число приявних.
РАДА ДИРЕКТОРІВ УСК-у в Ню Йорку

Балетна Школа
РОМИ ПРИЙМИ-БОГАЧЕВСЬКОЇ
— влаштовує —
в суботу, 5-го червня 1965 р., год. 5:30 по пол.
В АВДИТОРІЇ ШКОЛИ СВ. ЮРІЯ, НЮ ЙОРК
ПОПИС УЧНІВ
При фортепіяні — МАРТА ЧАПЕЛЬСЬКА
ВВЕСЬ ПРИБУТОК ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ШКОЛУ СВ. ЮРІЯ В НЮ ЙОРКУ.
Вступ — $1.00 для дітей 50 цт.

Увага! Прихильники Українського Футболу! Увага!
СЛІДКУЙТЕ ЗА ДАТОЮ І МІСЦЕМ
ФІНАЛЬНИХ ФУТБОЛЬНИХ ЗМАГАНЬ
ЗА ЧАШУ ЗДА між
УСК-ом (фіналістом Сходу) і фіналістом Заходу
УПРАВА УСК-у

В суботу, 5-го червня 1965 р.

Вхід на корабель від год. 8:00 вечора.
Корабель відчалить з пристані точно о год. 8:30 веч.

Курені Старшого Пластунства „Чорноморські Хвилі" та „Чорноморці"
— влаштовують в Ню Йорку —
ВЕСНЯНИЙ МОРСЬКИЙ БАЛЬ
на розкішному кораблі SS Potomac

- Танці при звуках першорядної оркестри п. В. ЗАДОРНОГО.
- Вибір КОРОЛЕВИ-РУСАЛКИ.
- Добірний буфет.
- Несподіванки.

Корабель відпливе з пристані Battery Park на South Ferry Manhattan в Ню Йорку і плистиме по ріці Гадсон до Bear Mountain та вертатиметься біля Статуї „Свободи".
Стрій вечірній.
Біля пристані площа паркування авт.
Столики для 4-8 осіб.
Квитки у передпродажі: в крамницях АРКА і ЕКО в Ню Йорку та „ДНІПРО" в Нюарку.

СПОРТ

Редагує: В. Сохан

КАЛЕНДАРЕЦЬ ЗМАГАНЬ УКРАЇНСЬКИХ КЛЮБІВ

УСК Ню Йорк — Грецько-Американський С. К., футбольні змагання за першість Ліги Східньої Конференції відбудуться в суботу, 5-го червня, о год. 5 по полудні на грищі Українського Спортового Майдану при 124-ій вулиці і 31-ій евню в Коледж Пойнті, Н. И. Це останні мистецькі змагання УСК-у цього сезону в Лізі Східньої Конференції.

„Тризуб", Філядельфія — „Джуліяна", Ню Йорк, мистецькі змагання Футбольної Ліги Східньої Конференції відбудуться в неділю, 6-го червня, о год. 3 по полудні на грищі при 29-ій і Камбрія вулицях у Філядельфії.

БІГ НАВПРОСТЕЦЬ ЗА ПЕРШІСТЬ СУАСТ-СХІД

Як вже згадувано раніше, ланка легкої атлетики СУАСТ - Схід в порозумінні з референтурою молоді УКК влаштовує біг навпростець за індивідуальну і дружинову першість Сходу. Ці біги в групах чоловіків, жінок і юнаків відбудуться в недлю, 13-го червня, на оселі „Верховина" в Глен Спей. Початок змагань о год. 9.30 рано.

Ланковий легкої атлетики інж. М. Яворський розіслав запрошення до участи до всіх українських спортових товариств і спортових секцій молодечих організацій, членів і нечленів СУАСТ-Схід. В проводі змагань буде представник УКК. Чашу за дружинову першість уфундував СУАСТ-Схід. Зголошення до участи прийматиме ланковий СУАСТ - Схід інж. М. Яворський на оселі „Верховина" в суботу, 12-го і саму неділю, 13-го, перед початком змагань.

КОЛИ ВІДБУДЕТЬСЯ ФУТБОЛЬНИЙ ФІНАЛ ЗА ЧАШУ ЗДА?

Фіналіст Сходу, дружина УСК-у Ню Йорк чекає на вирішення другого фіналіста кінцевих змагань за футбольну першість і Чашу ЗДА. Цим другим фіналістом буде одна із двох дружин, які ще мають розіграти змагання Фіналу Заходу, а саме „Ганза" із Шикаґо і „Кікерс" з Лос Анджелесу. Зустріч між ними пляновано на минулу неділю, але її відложено. Прийдеться УСК-ові ждати на суперника до великого фіналу правдоподібно до неділі, 20-го червня. В тому дні мали б відбутися перші змагання великого фіналу. Коли б фіналістом стала „Ганза", тоді перші змагання розіграно б 20-го червня в Шикаго, а другі тиждень пізніше в Ню Йорку. Якщо б фіналістом стали „Кікерс" з Лос Анджелесу, то є можливо, що УСК договориться з ними про відбуття лише одної фінальної гри в Ню Йорку, 27-го червня.

РІШАЄТЬСЯ ДОЛЯ СХІДНЬОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

В дні випуску цього числа відбудеться в Ню Йорку конференція проводів НАФСоюзу та Американської Футбольної Ліги, які створили в цьому сезоні експериментальну найвищу Футбольну Лігу Східньої Конференції. На цих нарадах буде правдоподібно вирішена доля цієї спільної для двох організацій найвищої кляси футболу на Сході. Коли судити по останніх непорозуміннях з пляном гор і другими проблемами, можна б передбачати, що життя цієї Ліги Східньої Конференції загрожене. На цьому ж спільному засіданні мали б вирішити також справу протесту УСК-у проти змагань з „Н. И. Інтер", які виграв „Н. И. Інтер" вислідом 4:2. УСК, а за ним і „Н. И. Амерікенс", внесли протести проти вислідів змагань з дружиною „Н. И. Інтер", подаючи за підставу участь в цих зустрічах у згаданій дружині незареєстрованого згідно з усіма приписами змагуна.

МІЖНАРОДНА ФУТБОЛЬНА ЛІГА

Календарець змагань:

П'ятниця, 4-го червня:

Змагання, які були визначені на середу, 2-го червня, але не відбулися через погану дощову погоду — „Вест Гем Юнайтед", Англія — „Ню Йоркерс", ЗДА, о год. 7:30 і „Мюнхен 1860", Німеччина — „Портуґеза", Бразилія, о год. 9.15 вечером.

Неділя, 6-го червня: „Мюнхен 1860", Німеччина — „Вест Гем Юнайтед", Англія, о год. 2:30 по полудні; „Портуґеза", Бразилія — „Ню Йоркерс", ЗДА, о год. 4:15.

Середа, 9-го червня: „Мюнхен 1860", Німеччина — „Варезе", Італія, о год. 8:30 вечером.

Всі ці зустрічі відбудуться на грищі Трайборо Стадіону на острові Рандалс в Ню Йорку.

„МЮНХЕН 1860" — „НЮ ЙОРКЕРС" 2:0

Трайборо Стадіон, 30 травня. — Перші змагання нового сезону Міжнародної Футбольної Ліги та спортове свято НАФСоюзу, в програмі якого відбувалися ці змагання, не потрапили притягнути сподіваного числа глядачів. Організатори були розчаровані приявністю лише 8 000 симпатиків спорту. Щорічні німецькі спортові свята були звичайно маніфестаціями єдности німецької іміґрації з краєм і мали значно більшу популярність, як ц. р.

В програмі спортового свята відбувся ряд футбольних змагань, починаючи від дorосту, а кінчаючи на головній імпрезі, зустрічі між німецькими футболістами з Мюнхену і збірною НАФСоюзу, яка прибрала собі назву „Ню Йоркерс" після спору, чи має вона право називатися „Ню Йорк Амерікенс". Перемога гостей з Німеччини була вповні заслуженою і вислід лише 2:0 був вислідом праці оборонних ліній місцевої дружини, які завзято боронилися в першій півгрі. В другій півгрі, саме коли футболісти Ню Йорку повели більше відкриту гру, німці зуміли здобути двоє воріт на 51-ій і на 80-ій хвилинах із стрілів П. Ґроссера і Р. Бруненмаєра. В загальному обидві сторони розчарували своєю грою. В складі дружини „Ню Йоркерс" вив'язувався добре із своїх завдань оборонець Н. Янг, змагун УСК-у Ню Йорк.

Перед головними змаганнями футболу відбувся на стадіоні парадний марш спортовців різних клюбів — членів НАФСоюзу та дружини бразилійських футболістів — „Портуґеза", яка гратиме в Першій Дивізії М. Ф. Ліґи. Приємно було бачити групу дорoсту футболістів УСК-у, яка маршувала в цій параді із написом „Юкрейнієн Ам. СК". Ці молоденькі футболісти з українським і американським прапорами були для наших симпатиків футболу доказом, що ще ростуть нові українські футболісти, які можуть прийти на зміну теперішнім наємним норманам, оскарам, чи карльосам. Під враженням їх маршу хочеться вірити, що ми не перемінимося в „націю глядачів".

в. с.

УСК БРІДЖПОРТ ПРОГРАВ У ФІНАЛІ

Футбольна дружина УСК-у Бріджпорт дійшла до фіналу за першість і чашу стейту Коннектикат, в якому вона зустрілася двічі з польською одинадцяткою „Фалконс" з Н. Брітену. Перші змагання в Ню Брітені програли усківці вислідом 3:4. В других змаганнях фіналу стейту українцям теж не пощастило. Відплатна зустрч 23-го травня у Бріджпорті закінчилася їх поразкою 1:2. Чашу і першість стейту здобули поляки, які теж зайняли перше місце в А-клясі Футбольної Ліги Стейту Коннектикат.

УАСТ „Довбуш", Ню Гейвен виграло футбольні змагання воковером, коли на визначені мистецькі змагання в дні 23-го травня не з'явилися суперники Португальського СК із Денбирі.

М. Я.

„САНТОС" І МІЛЯНО В НЮ ЙОРКУ

Якщо старання футбольного клюбу „Н. И. Інтер" увінчаються успіхом, та будуть поборені перешкоди, які виникли із спору між М. Ф. Ліґою і Американською Футбольною Ліґою за право влаштовувати міжнародні професійні змагання, то симпатики футболу в Ню Йорку можуть бути свідками змагань двох футбольних потуг. Відома в цілому світі і мабуть найкраща в дану пору дружина „Сантос" з Бразилії, в складі якої грає славний Пеле, погодилася відбути одні змагання в Ню Йорку з чільною італійською дружиною Міляно. Дата змагань — п'ятниця, 11 червня вечером на освітленому грищі Трайборо Стадіону в Ню Йорку.

УСПІХИ ФУТБОЛІСТІВ СУМА „СКАЛА"

Футбольна дружина спортової секції СУМА „Скала" в Клівленді бере участь у змаганнях другої дивізії Футбольної Ліги Лейк Ірі. В мистецьких, як і в інших зустрічах, сумівські футболісти досі не програли ніодної зустрічі.

У весняному турнірі Футбольної Ліги Лейк Ірі 11-го квітня „Скала" відбула зустріч з Німецькою Централею і закінчила її нерішеною 1:1. Ворота для „Скали" здобув В. Богуславський.

25-го квітня почався сезон цієї Ліги і „Скала" здобула в перших мистецьких змаганнях перемогу 5:2 над дружиною цієї ж Німецької Централі. Стрільцями воріт були: О. Вербенець, М. Горський 2, Г. Цішкевич і М. Бідак.

2-го травня у відплатних мист. змаганнях з Німецькою Централею здобула „Скала" нерішену 1:1. Німці підсилили свою дружину змагунами з першої дивізії. Одинокі ворота стрілив М. Горський.

9-го травня вийшла „Скала" переможцем із зустрічі з дружиною „Джермен Амерікен", якій приглядалося чимало ґлядачів. У перемозі 4:3 стрільцями воріт для „Скали" були: В. Богуславський, О. Вербенець, Г. Цішкевич і М. Бідак.

16-го травня „Скала" вдруге виграла з „Джермен Амерікен" після завзятої гри, здобувши вислід 2:0. Ворота стрілили: Г. Цішкевич і О. Вербенець з карного.

23-го травня „Скала" перемогла 3:1 дружину „Донав Швабен", хоч сумівцям прийшлося грати в неповному складі через весілля їх ланкового Мирослава Поштаря, на якому дружбами були О. Вербенець і Я. Краснянський. Ворота для „Скали" здобули: Б. Пилипяк, Г. Цішкевич і В. Богуслвський.

В цьому сезоні в складі „Скали" грають: О. Вербенець (капітан), І. Міськевич, М. Бемко, В. Добрянський, Н. Кострик, С. Петришин, В. Богуславський, І. Цішкевич, Б. Пилипяк, Я. Краснянський, Б. Бицко, М. Горський, М. Бідак, Г. Столяр, Г. Оліяр, Г. Савінда і Я. Сивий.

Володимир Кметь

Нове відзначення Романа Придаткевича

В суботу 22 травня влаштували голова та професорський збір музичного відділу Морей Стейтового Коледжу в Морей, Кентаки, прийняття в честь надзвичайного професора, Романа Придаткевича з нагоди його 70-ліття і переходу на пенсію. При тій нагоді вручено нашому мемлякові та його дружині цінний подарунок і альбом до нього адресованих листів з ґратуляціями від високих достойників стейту Кентаки з привітаннями і сердечними споминами від його бувших американських студентів. Кілька днів тому інця. Тепер надійшли особисбув також олійний малюнок і лист з привітом від свого колишнього студента - українця. Тепер надійшли особинті привіти губернатора стейту Едварда Т. Бретита та заступника губернатора Гаррі Лі Вотерфілда з дипломом іменування проф. Придаткевича полковником стейту Кентаки. Це звання є цілковито почесне і уряд стейту надає його тільки особливо заслуженим громадянам.

Листи від суперінтендента стейтового шкільництва д-ра Гаррі Спаркса, президента М. С. коледжу д-ра Ральфа Г. Вудса, колишнього директора муз. відділу М. С. К. Прайса Дойла, що був довший час президентом Національної Асоціяції Музичних Шкіл ЗДА для університетів і коледжів, як і теперішнього директора Ришарда Фарелла, дали проф. Придаткевичові признання за його успіхи як учителя і як одного з тих, які своїми особистими концертами та лекціями причинились до піднесення культурного стану стейту та сусідніх областей. Треба додати, що проф. Придаткевич здобув собі колись прихильність ізза написання та виконання Третьої Симфонії п. з. Вест Кентакі, в якому то творі використовує деякі місцеві мелодії.

Якраз недавно установлена нагорода ім. Романа Придаткевича для щорічного відзначення студента музики та іменування Придаткевича почесним стейтовим полковником, це є почесті, які для колишнього українського еміґранта є великого значення як признання за успішні труди.

Під час своїх довголітніх виступів з українськими програмами проф. Придаткевич заохотив неодного молодого українця до університетських студій в Морей, Кентакі і досить поважне число наших дівчат та хлопців, завдяки опіці проф. Придаткевича здобули американські професійні посади. Довголітня пропаганда української музики поміж українцями та американцями на протязі 42-річного побуту в Америці та симфонії Придаткевича — „Українське Визволення" та Другої Симфонії" (за „Тополею" Шевченка), заслужили на те, що б звернути увагу нашого громадянства та нашої преси на успіхи праці талановитого земляка.

Н. Н.

Виховна проблема в практиці

Нашим найменшим в Шикаґо 29-ий відділ Союзу Українок влаштував Дитячу Вишивану Забаву 2-го травня. Прибуло дві сотні дітей, а з ними їхні мами, тати, тітки, бабуні. Одяг кожної дитини прикрашувала вишивка. При грах та забавах творили вони радісну, барвисту, рухому картину.

Програма включала виставку „Червоної Шапочки", яку підготовила пані М. Яримович. Всі ролі виконували діти у віці від 4 до 10 років. Пані М. Наваринська вміло і цікаво перевела перегляд народної ноші, яку показували діти. Роздано нагороди за найкраще достосовані вишивки до дитячого одягу. Забаву влаштовано для поширення вишивки і щоб вишивку зв'язати в пам'яті дитини з милим, приємним переживттям.

Від свого заснування п'ять років тому, 29 Відділ СУА веде першу на терені Шикаґо суботню світличку-садок для дошкільної дітвори. Крім таких свят як свято Миколая і День Матері, щороку влаштовується ще маскову забаву. Минулої осени, коли на запрошення 29-го відділу до Шикаґо завітала пані І. Борисова-Косач, вечір присвячений творчості Лесі української відбувся по полудні, щоб дати змогу батькам привести також і своїх дітей.

Зустріч зі сестрою великої поетеси напевно залишила глибоке враження на присутніх дітей.

Веручи під увагу своє зацікавлення і заанґажування у виховній праці (між іншим, окрім одної, всі члени відділу мають дітей у дошкільному і шкільному віці), відділ рішив перевести в минулому сезоні Виховний Семінар, перший на терені Шикаґо. У Семінарі, який був розділений на три окремі сесії, взяло участь одинадцять доповідачів.

Головні теми, порушені на Семінарі, — це роля і засоби засвоєння української мови, роля українського шкільництва у вихованні дитини (мова була конкретно про школи в Шикаґо), українська дитяча література, спроба визначити, що саме розуміємо під національним вихованням і які є шанси збереження української свідомости серед чужого оточення. При тому організатори Виховного Семінара влаштували виставку дитячої літератури, ручних робіт з українською тематикою та проєктів виховних забавок з українознавства, яких зовсім у нас немає (напр. складанка з мапи України, дерев'яні бльочки з українською азбукою, і т. п.). Під цю пору відділ шукає розв'язки, в який спосіб можна б ці, до речі, добре виконані, проєкти продукувати, щоб кожна українська дитина мала змогу їх набути, ними бавитися і при цьому вчитися.

Праця, яку веде 29-ий відділ молодих союзянок, є вартісна і необхідна.

Д. Маркусь

РОДИНА МОШИНСЬКИХ УЛАДЖУЄ МИСТЕЦЬКУ ВИСТАВКУ В ДЕНВЕРІ

Денвер, Колорадо. — У так званому Міжнародному Домі в Денвері, Коло., вперше уладжують виставку образів Володимир Мошинський (батько) та його дорослі діти — Оксана і Юрій Мошинські. Оксана і Юрій Мошинські скінчили українську гімназію в Інсбруці в Австрії, після чого присвятились головно мистецьким студіям. Оксана Мушинська студіювала мистецтво впродовж трьох років в університеті в Інсбруці, після чого впродовж трьох років перейшла спеціяльні курси при Монтреальському музеї в Канаді, а церковне й декораційне малярство студіювала в Індіянаполісі в ЗДА. Юрій Мошинський брав лекції в президента Канадійської королівської Академії мистецтв Харолда Німонта. Зокрема, Юрій Мошинський, перебуваючи в Японії, студіював японське малярство. В 1963 році вони обоє — Юрій і Оксана — відбувши подорож по Европі, видали книжку „У світі мистецьких чарів" з 63 мистецькими ескізами, видану в Шикаґо на 324 стор.

ХРЕСТИНА ПЕТРІВСЬКА ВИСТУПАЛА НА ПОПИСІ МУЗИЧНИХ ШКІЛ В РОЧЕСТЕРІ, Н. И.

Ню Йорк. — Український Інститут Америки інформує: у Рочестері, Н. И. відбувся в суботу 29-го травня в школі Істман попис студентів музичних шкіл з цілої Америки, щоби вибрати найкращих фіналістів. Музична Школа Джульярд в Ню Йорку вибрала дві студентки, які взяли участь у цьому великому конкурсі в Рочестері. Одною з них була Христина Петрівська, стипендіятка Українського Інституту, яка недавно, в неділю, 16 травня, захопила приявну публіку знаменитим виступом на свому першому самостійному концерті, що був улаштований в Українському Інституті Америки, про що згадувалося теж у Бюлетені школи Джульярд. Український Інститут славився першими візитами, не тільки студентів Джльярд, але теж і професорів музики з Музичного Департаменту Гантер Коледжу і професорів з музичного Коледжу Джульярд у проводі з проф. Ірвіном Фройндліхом.

Збори Відділів Українського Народного Союзу

СУБОТА, 5-го ЧЕРВНЯ 1965 р.

БРУКЛИН, Н. И. Піврічні збори Т-ва ім. Б. Хмельницького — 158 Відд. о год. 8-ій веч. в УНДомі, 216-218 Grand St. Управа просить вплачувати вкладки найдалі до 25 кожного місяця. Членів Т-ва прохається заплатити залеглі розмети за померших членів. — Ю. Павчак, предс., П. Дубовецький, рек. секр.

НЕДІЛЯ, 6-го ЧЕРВНЯ 1965 р.

СИРАКЮЗИ, Н. И. Місячні збори Т-ва Укр. Січ — 39 Відд. о год. 3-ій по пол. Збирання членських вкладок: субота — від год. 7-10-ої веч., неділя — від год. 12-3-ої по пол. Проситься всіх членів явитися на місячних зборах. — Управа Відділу.

Посмертні згадки

ТЕКЛЯ ВОРОЗБИТ, членка Б-ва св. Ів. Хрестителя — 230 Відд. УНС в Йонґстови, Огайо. Померла 2 травня 1965 р. на 73 р. життя. Покійна залишила в глибокому смутку 2 доньки: Зеню і Маланію і 2 внуків. Покійна народилася в селі Настасів, повіт Тернопіль, Зах. Україна. Похорон відбувся 5-го травня 1965 року з похоронного завед. до церкви Пресвят. Тройці, при участи родини, членів Відділу 230 і знайомих. Тіло похоронили на цвинтарі Кальварія. Муж Покійної Стефан, помер 1956 р.

Вічна Їй Пам'ять!

П. Ліщак, секр.

ТИМКО КАЛЬМУК, довголітній член і бувший рекордовий секретар Т-ва Сокіл — 336 Відд. УНС в Клівленді, Огайо, помер 19 травня 1965 р. Полишив в смутку хвору дружину Катерину. Покійний народився 10 серпня 1887 р. в с. Миклашів, пов. Львів, Україна. Похорон відбувся 22-го травня 1965 з похоронного заведення і Православної церкви св. Володимира Великого, а відтак на Бруклин Гайтс цвинтар, при участи родини, приятелів і членів Відділу.

Вічна Йому Пам'ять!

Гр. Кісіль, секр.

ДМИТРО КОПИНА, довголітній член 235 Відд. в Росфорд, Огайо, помер на 77-му році життя, дня 17 квітня 1965 р. Покійний походив зі села Босько, пов. Сянік. Був чл. від 1909 р. Полишив в смутку жінку, 4-ри дочки, 2 сини, 9 внуків і одного правнука, як рівнож близьку родину. Похорон відбувся дня 20 квітня, з похоронного заведення до Церкви св. Михаїла а відтак на Вічний Спочинок на Calvary Cemetery.

Вічна Йому Пам'ять!

М. Масник, предс.
Ів. Шестак, секр.

СТЕФАН ЖИГАЙЛО, член 361 Відд. УНС в Ню Йорку, помер дня 25 травня 1965. Покійний народився 1897 в селі Камінка Волавська Жигайли, повіт Рава Руська, Західна Україна. Покійний полишив в смутку дружину Емілію, дочку Анну замужну Вінтоняк, одну внучку членка 361 Відділу. Покійний брав живу участь в громадському життю та був жертвенний на народні цілі. Похорон відбувся в суботу, 29 травня 1965 з похоронного заведення до церкви св. Юрія.

Вічна Йому Пам'ять!

Уряд Т-ва Дністер

ТАРЗАН, ч. 5 444. Ідол в подобі павіяна!

UNDER TARZAN'S GUIDANCE, THE MEN HEADED FOR A NEARBY NATIVE VILLAGE.

TENSION MOUNTED AS THE APE-MAN SPOKE. "WE'VE COME TO THE RIGHT PLACE... LOOK!"

THE MEN GAPED IN AWE-- FOR THERE, LOOMING BEFORE THEM, WAS A HUGE IDOL FASHIONED IN THE LIKENESS OF A BABOON!

Під проводом Тарзана люди йшли до недалекого села тубільців.

Напруження збільшилося, коли мавполюд промовив. — Ми вже прийшли до потрібного місця ... Дивіться!

Люди із страхом поглянули ... Бо там перед ними маячив величезний ідол в подобі павіяна!